

Lluita

SETMANARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

ANY I - NUM. 1

Redacció i Administració: C. Verdaguer, 1

PREU: 15 CENTIMS

VIC, 2 JULIOL 1932

EN LEGITIMA DEFENSA

Amb tal caràcter apareix avui LLUITA que portarà la veu de la nostra entitat d'E. R.

Voldríem que ningú vegés, en el mot que encapçala aquestes ratlles, una arrogància pretensiosa que no ens escauria. La nostra actitud, tornem a dir-ho, és de lleítima defensa.

Al néixer uostra entitat d'E. R. vàrem adreçar-nos a tots els ciutadans en un manifest. Amb paraules plenes d'afecte suplicàvem el concurs de tots que jutjàvem indispensable i procuràvem remarcar com els dies presents són decisius per la nostra llibertat i per la del nostre país, per la llibertat de Catalunya i per a assegurar l'ideari de progrés que no és nostre perquè és tan antic com el món, però que en l'hora actual i per voluntat del poble de Catalunya està en mans de l'E. R.

Les nostres paraules eren llum de Justícia i de Llibertat que vàrem escampar arreu; la collita si gué proporcionada a la qualitat de la terra on va caure. L'ànima del poble, oberta i generosa, va donar una collita ubèrrima i ella va fer la nostra entitat forta i numerosa.

En altres terres, la collita va ésser nul·la; això no ens hauria estranyat i hauríem acceptat el fet. Eren molts i massa importants els interessos i les vanitats que empastifaven la seva actuació perquè poguessin escoltar amb l'ànima neta la nostra veu plena de fe i de bona voluntat. Comprenem que no era possible.

Hauríem també comprès i acceptat que el nostre ideari fos combatut en nom d'un altre idea-

ri; una lluita així plantejada és natural i creiem que honoraria als dos adversaris.

Tots els homes honrats saben que són al món per a complir un deure, i per fer ho, cerquen el millor camí: el més clar i més recte.

Uns creuen haver-lo trobat a la dreta i altres a l'esquerra; si la tria és feta amb sinceritat i el camí és seguit honradament, tan respectable és als nostres ulls una posició com l'altra.

Però no ha estat així i hem tingut poca sort amb l'adversari. Convençuts de la injustícia de la seva causa, però sabent que la injustícia és per ells article de primera necessitat, defugen la lluita noble d'idees i amb un odi de salvatge han engrapat les armes més innobles i verinoses, calúmnies i insídies, tot és lícit contra els homes de l'E. R. I posats a fer carn, les seves buixades van amb preferència contra els homes més representatius, contra les figures més altes de la nostra organització. Homes que haurien de tenir, perquè el mereixen, el respecte de tots els ciutadans, han estat i són víctimes d'aquesta mena de guerra. Bugaderes i vicaris, senyors i senyorets, són contra-puntats a qui dirà la major insolència, qui farà la broma més baixa o llançarà la calúnnia més vil. I això ja s'ha acabat.

No podem impedir ni ho farem, encara que en tinguéssim el dret i la força, que cadascú es manifesti tal com és. La llibertat que volem per a nosaltres, la volem també per tothom i la República, que és un règim de llibertat, ha de garantir-la a tots, fins als que no

la mereixin, mentre no posin en perill la seva existència, perquè únicament contra la llibertat no pot haver-hi llibertat, com ja es va dir clarament en el seu dia.

La República cultivarà les noves generacions i procurarà fer-les dignes de la llibertat, acceptant totes les conseqüències d'aquesta actuació, perquè té plena i absoluta confiança en la noblesa de la nostra raça i en la justícia de la causa que la República representa. Quan els nois d'avui siguin homes, podran manifestar-se amb llibertat absoluta i ningú ha de témer que utilitzin les armes usades avui pels nostres adversaris. No podrien fer-ho ni ho faran.

Mentrestant, en l'època actual de transició, que és la d'organització de la República, s'han d'acceptar, com un mal inevitable, les males accions d'una generació i d'unes classes acostumades a dominar sense fre i que avui, obligades a complir la llei, d'això en diuen cruel persecució.

Però si ho acceptem com un fet no vol dir que no procurem neutralitzar l'efecte del seu verí sobre l'ànima del poble, i és aquesta la lluita que anem a emprendre. Lluita no és disputa ni baralla, i fins convençuts de la baixesa de l'adversari, l'acceptarem a tots els terrenys, però no el tractarem com ell es mereix, sinó com mereixem nosaltres.

I al començar aquesta lluita, que per a la nostra part serà franca i lleial, saludem a l'adversari.

I saludem també, en aparèixer el primer número de la nostra publicació, a tota la premsa catalana i republicana i d'una manera especialment afectuosa a la premsa d'esquerra.

A tots salut!